

Χαιρετισμός Διευθύντριας

Αγαπητές και αγαπητοί μου, τελειόφοιτες και τελειόφοιτοι,

βρισκόμαστε στο τέλος της χρονιάς και μαζί στο τέλος της σχολικής σας ζωής. Όπως συμβαίνει πάντα, οι καθηγητές σας γινόμαστε ευτυχείς που βλέπουμε πως μεγαλώσατε. Τόσο, που σβήνει η λίγη θλίψη την οποία, φυσικά, νιώθουμε γιατί μεγαλώσατε και σεις, φεύγετε, όπως φεύγει, περνάει και διαβαίνει ο χρόνος...

Είναι μια καμπή στη ζωή του ανθρώπου η αποφοίτηση από το Λύκειο και μια δοκιμασία μαζί. Ξεκίνημα για την υπευθυνότητα και διαπίστωση της κατακτημένης ωριμότητας.

Κι εμείς καμαρώνουμε που σας βοηθήσαμε ως εδώ και ελπίζουμε, έχουμε τη σιγουριά μάλλον, ότι από δω και πέρα θα είναι στρωτός ο δρόμος σας προς την επιτυχία και το καλό.

Θα τον προσπαθήσετε. Όσο μπορείτε. Καθώς από μόνη της, πέρα από την οικονομική, επαγγελματική και κοινωνική επιτυχία, η ζωή είναι αυταξία,, θα μου επιτρέψετε να σας δώσω τις ευχές μου για το ταξίδι που ανοίγεται μπροστά σας με ένα παλιομοδίτικο ποίημα του Κωνσταντίνου Χατζόπουλου:

*«Ας τη βάρκα στο κύμα όπου θέλει να τρέχει,
ας ορίζει τ' αέρι τιμόνι, πανί,
τα φτερά άπλωσε πλέρια, άκρη ο κόσμος δεν έχει,
είναι πιο όμορφοι οι άγνωστοι πάντα γιαλοί.
Η ζωή μια δροσιά είναι, ένα κύμα. Ας το φέρει
όπου θέλει τ' αέρι, όπου ξέρει τ' αέρι».*

Ζωή Κατσιαμπούρα
Διευθύντρια Λυκείου

Χαιρετισμός Υποδιευθύντριας

Αγαπημένα μας παιδιά-τελειόφοιτοι,

Ξεκινάμε αυτό το χαιρετισμό με μια προσφώνηση που ίσως σας πειράξει. Σας αποκαλούμε "παιδιά", ενώ οι περισσότεροι από σας έχετε ήδη ενηλικιωθεί, είστε πολίτες αυτής της χώρας με δικαιώματα, με ώριμη σκέψη, με σαφείς στόχους. Μερικοί από σας ήδη έχετε εργασθεί και έχετε αμειφθεί για την εργασία σας, σχεδόν όλοι ετοιμάζεστε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, πολλοί πρόκειται να αφήσουν την οικογενειακή εστία και να εγκατασταθούν σε άλλο τόπο διαμονής.

Όμως για μας τους καθηγητές σας είστε πάντα τα αγαπημένα μας παιδιά. Εσείς και οι νεότεροι συμμαθητές σας ήσασταν και είστε η έμπνευσή μας, η χαρά της δουλειάς μας, το ορμητήριό μας. Μέσα από σας πραγματοποιούνται τα δικά μας όνειρα, η αποδοχή σας αναπαύει την συνείδησή μας και η επιτυχία σας δικαιώνει τους κόπους μας. Και οι γονείς σας κι εμείς προσβλέπουμε σε σας και είμαστε σίγουροι ότι η δική σας γενιά θα είναι καλύτερη από την δική μας. Έχετε πάρει περισσότερα εφόδια από μας, και υλικά και πνευματικά. Ξεκινάτε τώρα το δικό σας αγώνα και σας διακρίνει η ειλικρίνεια, ο ενθουσιασμός, το καθαρό μυαλό. Προχωρήστε και κάνετε δική σας την απάντηση που έδιδαν οι νεαροί Σπαρτιάτες προς τους γέροντες και τους ενήλικες πολεμιστές της αρχαίας πόλης τους: "Άμμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες" (Κι εμείς θα γίνουμε πολύ καλύτεροί σας)!

Εμπρός λοιπόν για ευγενικούς αγώνες, με πίστη, επιμονή και υπομονή! Όμως, όπου κι αν βρεθείτε, πάντα στο κέντρο της καρδιάς σας να έχετε τον άνθρωπο. Ό,τι κι αν σπουδάσετε, όποιο επάγγελμα κι αν ακολουθήσετε, σε όποιο τομέα κι αν διαπρέψετε, ο άνθρωπος να είναι στην σκέψη σας. Υπηρετήστε τον με αγάπη, με ανιδιοτέλεια, με αυτοθυσία, με ανθρωπιά. Η γενιά σας επιζητεί το καλύτερο, τη δικαιοσύνη, την ειρήνη, την πρόοδο. Από σας εξαρτάται να πετύχετε όλους τους στόχους σας! Ολόψυχα σας το ευχόμαστε!

Μαρία Παπαδάκη
Υποδιευθύντρια Λυκείου

Χαιρετισμός της Προέδρου Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

Από καρδιάς ευχόμαστε όλο το Δ.Σ. του Συλλόγου μας να είστε πάντα καλά και να έχετε καλή επιτυχία σε ό,τι εσείς επιλέξατε. Ο τεράστιος όγκος γνώσεων που πήρατε από τους καθηγητές σας να σας είναι χρήσιμος και να σας κάνει ακόμα πιο δυνατούς.

Και μην ξεχνάτε πως θα είμαστε πάντα κοντά σας, εάν εσείς το θελήσετε. Ευχόμαστε καλή πορεία στη ζωή που ανοίγεται μπροστά σας!

Στέλλα Μαντζάκου

Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

Σεβαστοί μας καθηγητές, αγαπημένοι μας γονείς, φίλοι και φίλες, συμμαθητές και συμμαθήτριες,

Το ρολόι του χρόνου θα σημάνει σε λίγο τη λήξη μιας όμορφης και εποικοδομητικής περιόδου της ζωής μας. Δώδεκα ολόκληρα χρόνια δουλειάς έφτασαν στο τέλος τους. Δώδεκα χρόνια τώρα, ετοιμαζόμασταν για ένα ταξίδι και να, έφτασε η ώρα του απόπλου. Μύρια ανάμεικτα συναισθήματα μας πλημμυρίζουν όλους, χαράς και λύπης.

Ποιο ξεκίνημα ταξιδιού δεν έχει μέσα του τη χαρά; Όμως έχει πάντοτε μαζί του κι έναν αποχαιρετισμό. Και κάθε αποχαιρετισμός συνοδεύεται πάντα από κάποια λύπη. Βιώνουμε αυτή τη στιγμή αγωνία και χαρά για το άγνωστο που έρχεται αλλά και λύπη για όσα αφήνουμε πίσω.

Σε λίγο καιρό θα αποχαιρετήσουμε για πάντα τη σχολική μας ζωή και θα ανοιχτούμε για το ταξίδι που λέγεται ζωή, με όνειρα, θάρρος, δύνα-

μη, αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία. Το ταξίδι αυτό παρουσιάζει αντιξοότητες, εμπόδια, κινδύνους, όμως όλοι μας εφοδιασμένοι με τις αναγκαίες γνώσεις και ικανότητες για τη ζωή, που αποκτήσαμε στο σχολείο μας, θα προσπαθήσουμε να φτάσουμε στο τέρμα νικητές και να γνωρίσουμε την επιτυχία.

Αυτά τα τρία χρόνια στο σχολείο μας μάθαμε τι αξίζει η εργασία, η επιμέλεια, η τάξη, η μεθοδικότητα, η οργάνωση, τι είναι και τι αξίζει η προσαπείθεια, η επιμονή, η υπομονή, το πνεύμα συνεργασίας, η αμοιβαία κατανόηση και η αγάπη.

Θα αποχαιρετήσουμε τους καθηγητές μας που μας έδιναν την ευκαιρία να ανακαλύπτουμε νέους τρόπους σκέψης, εμπλουτίζοντας ο καθένας απ' την πλευρά του το γνωστικό και συναισθηματικό μας κόσμο. Όλα αυτά τα χρόνια, μας έμαθαν να δουλεύουμε με αφοσίωση, μας γνώρισαν τις αξίες της ζωής και αποτέλεσαν για μας φάρους γνώσεων και ιδανικών. Μας εμφύσησαν με επιμέλεια τις γνώσεις και τις εμπειρίες, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Γνωρίζω, ότι ένα ευχαριστώ δεν είναι αρκετό, όμως σεβαστοί μας καθηγητές, πάντα θα έχετε μια ξεχωριστή θέση στις καρδιές μας. Κάθε φορά που θα ανακαλούμε στη μνήμη μας τις αναμνήσεις της σχολικής μας ζωής, η ευγνωμοσύνη μέσα μας θα μεγαλώνει. Οι συμβουλές, η αγάπη και οι ευχές σας, θα μας συντροφεύουν σ' όλη μας τη ζωή.

Σας υποσχόμαστε ότι θα χρησιμοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο όλα τα εφόδια που μας δώσατε. Σε λίγο τελειώνει επίσης μια περίοδος, που μας ένωσαν με τους φίλους μας, κοινές εμπειρίες, κοινή προσπάθεια, κοινές χαρές και λύπες, γλυκές αναμνήσεις. Οι δεσμοί φιλίας που δημιουργήσαμε, θα παραμείνουν ριζωμένοι στην ψυχή μας σε όλη μας τη ζωή.

Από το Σεπτέμβριο καθένας θα τραβήξει το δρόμο του. Το μέλλον ανοίγεται μπροστά μας γεμάτο ελπίδες, υποσχέσεις και προκλήσεις. Θα μπούμε στο στίβο της ζωής. Θα ανοίξουμε τα φτερά μας, θα τολμήσουμε να αναζητήσουμε και να ανακαλύψουμε ο καθένας το δικό του ξεχωριστό προορισμό. Η νέα μας ζωή θα είναι δύσκολη αλλά ωραία. Μας περιμένει μια περίοδος περαιτέρω κατάκτησης της γνώσης, περισσότερης πιθανόν ελευθερίας, νέων επιδράσεων και προβληματισμών και θα κάνουμε νέες επιλογές που θα σημαδέψουν κι αυτές την υπόλοιπη ζωή μας.

Δεν θα υπάρχει κουδούνι να χτυπήσει, ούτε αυστηρό καθημερινό πρόγραμμα να μας αφυπνίσει, ούτε το προφυλαγμένο περιβάλλον του μικρόκοσμου που λέγεται σχολείο. Θα δίνουμε μόνοι μας το ρυθμό και θα επιτρέπουμε ή όχι όσο είναι δυνατόν στα πράγματα να συμβαίνουν.

Με τη σταδιακή μετάβασή μας στον κόσμο των ενηλίκων, τα δικαιώματα θα αρχίσουν να ισοσταθμίζονται με τις ελάχιστες ως τώρα υποχρεώσεις μας και θα αποκτήσουμε σε λίγα χρόνια πολλαπλούς και πολλές φορές αντικρουόμενους ρόλους.

Οι δυνάμεις, οι αντοχές μας και η πίστη στον εαυτό μας για να προσπαθεί πάντα για το καλύτερο, το ουσιαστικότερο, θα αποτελέσουν τα κύρια εφόδια για τους νέους δρόμους που ανοίγονται μπροστά μας.

Θα ήθελα σε όλους τους συμμαθητές μου και στις συμμαθήτριές μου, να ευχηθώ κάθε επιτυχία στους στόχους τους, τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο. Οι σπουδές μας, ας είναι ένα μαγικό ταξίδι στον κόσμο της γνώσης και της αυτογνωσίας, που είναι η αληθινή πολυτέλεια της ζωής, το πραγματικό ευ ζην.

Και ας θυμόμαστε τα λόγια του ποιητή Νικηφόρου Βρεττάκου:

*Δεν μας προσμένει η ιστορία στο βάθος
αλλά προχωρεί μαζί μας. Με τα χέρια μας
κωπηλατεί το χρόνο. Είμαστε το ρεύμα
που κουβαλάει πάνω του το αύριο...
Καλή μας επιτυχία στις εξετάσεις!!!*

Νικόλαος Κάρκαλος

Ο χορός των τελειοφίτων

Καλή συνέχεια στο μεγάλο ταξίδι της ζωής...

Το Σάββατο 28 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη από χρόνια εκδήλωση αποχαιρετισμού αποφοίτων του σχολείου μας. Οι μαθητές της Γ΄ τάξης, λαμπεροί όσο ποτέ, ήταν οι μεγάλοι πρωταγωνιστές της βραδιάς, καθώς, παρόλη την αγωνία του αύριο και των πανελληνίων εξετάσεων, γέμισαν το χώρο του POLITIA

TENNIS CLUB με την ομορφιά και το ακόμη άφθαρτο της νιότης τους. Συμπρωταγωνιστές οι καθηγητές τους που ακόμη μια φορά "έσπρωχναν έξω από τη φωλιά" τα παιδιά της καρδιάς τους. Στο ρόλο του σκηνοθέτη οι άνθρωποι που αποτελούν το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του Πειραματικού Γυμνασίου και Λυκείου Αναβρύτων και φυσικά παραγωγοί της ξεχωριστής αυτής νύχτας οι ηρωικοί γονείς των μαθητών.

Αναμνηστικές πλακέτες για να θυμούνται τα χρόνια της αθωότητας, των ονείρων, των ιδανικών, αλλά και της πίεσης του διαβάσματος απένειμαν οι καθηγητές στους μαθητές κι εκείνοι ανταπέδιδαν με ένα τριαντάφυλλο. Φαγητό, μουσική και φυσικά χορός έκαναν όλους τους παρευρισκόμενους μια μεγάλη παρέα μεταβάλλοντας τις λίγες εκείνες ώρες σε όαση χαράς.

Με αναμνηστικές πλακέτες κι ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ αποχαιρέτισε το Λύκειο και τους απερχόμενους με συνταξιοδότηση καθηγητές κ. Ε.Δημόπουλο, κ. Σ.Ψωμαρά και κ. Γ.Τσουμάνη, αναγνωρίζοντας σ' αυτούς το πολύχρονο και κοπιαστικό έργο τους. Το γενικό απολογισμό της σχολικής εμπειρίας και της όλης προσπάθειας προόδου και σφυρηλάτησης των αυριανών επιστημόνων και πολιτών της χώρας μας μέσα από την αλληλεπίδραση μαθητή-καθηγητή στη διάρκεια της διδακτικής διαδικασίας έκαναν με τις ομιλίες τους η διευθύντρια κ. Ζωή Κατσιαμπούρα, η νυν πρόεδρος του συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων κ. Σ.Μαντζάκου καθώς και ο επίτιμος πρόεδρος κ. Π.Τσούτσος, ο σημαιοφόρος του σχολείου κ. Ν.Κάρκαλος και ο πρόεδρος του 15μελούς κ. Δ. Κάββαλος. Χαιρετισμό στην εκδήλωση απηύθυναν επίσης ο αντινομάρχης κ. Γ.Καστρινάκης και οι απερχόμενοι καθηγητές του Λυκείου κ.Ε.Δημόπουλος, κ. Σ.Ψωμαρά, κ. Γ.Τσουμάνης και του Γυμνασίου κ. Λ.Ιστικοπούλου. Τα φώτα της γιορτής έσβησαν με την ευχή οι μαθητές της Γ΄ Λυκείου να καταφέρουν να πραγματοποιήσουν όλα τους τα όνειρα και να γίνουν χρήσιμοι πολίτες της χώρας μας.

Α. Καρακίτσου
Θεολόγος

Δώδεκα χρόνια τώρα μαθητές, δώδεκα χρόνια και κάτι τέτοιες στιγμές συνειδητοποιούμε πως όλα αυτά τελείωσαν. Είναι πολύ παράξενο να περιμένεις τόσο καιρό να έρθει αυτή η στιγμή και όταν έρχεται να νοιώθεις μέσα σου μια λύπη, που ίσως δεν παραδέχεσαι. Του χρόνου μπορεί να είμαστε στην Αθήνα, μπορεί στην επαρχία, μπορεί στο εξωτερικό όμως τα κοινά βιώματα και οι αναμνήσεις δε χάνονται. Ελπίζω λοιπόν να καταφέρουμε από δω και πέρα καλύτερα πράγματα, απ' αυτά που μας παρέδωσε η προηγούμενη γενιά, γι' αυτό και εύχομαι ό,τι γίνεται να το γίνεται με αξιοπρέπεια και να είστε πάντα, με την καλή έννοια, έξω φρενών... και έτσι θα ρθουν τα όμορφα!

Ο Πρόεδρος του Δεκαπενταμελούς
Δήμος Κάββαλος

Αντί προλόγου

Η σχολική χρονιά 2006-2007 θα μπορούσε να θεωρηθεί επετειακή, γιατί φέτος η προσπάθεια σύνταξης και έκδοσης του σχολικού Λευκώματος κλείνει μια δεκαετία. Δεν γνωρίζω τις σκέψεις του πρώτου υπεύθυνου καθηγητή σύνταξης, τις σχετικές με τη δημιουργία αυτού του εντύπου, όπως δεν γνωρίζω ποιες ήταν οι επιδιώξεις των τελιοφοίτων που έγιναν πρωτοπόροι αυτής της προσπάθειας. Μπορώ όμως να τις εικάσω. Μπορώ να υποθέσω τους στόχους που έχει να υπηρετήσει ένα σχολικό έντυπο αναμνήσεων. Η επιλογή του τίτλου άλλωστε είναι ιδιαίτερα διαφωτιστική. Η λέξη *λευκωμα* προσδιορίζεται ως το τετράδιο στο οποίο γράφουν αναμνηστικά ποιήματα, σκέψεις και γνωμικά οι φίλοι του κατόχου. Πιθανότατα αυτή να ήταν και η γενεσιουργός αιτία αυτού του εντύπου. Ωστόσο, το Λεύκωμα του Πειραματικού Λυκείου Αναβρύτων, μετά από μία δεκαετία πρέπει να ενηλικιωθεί, πρέπει να ξεπεράσει το στάδιο της παιδικής αφέλειας και με τη βοήθεια όλων των παραγόντων, δασκάλων, γονέων και μαθητών, να δείξει την πραγματική εικόνα του σχολείου και των μαθητών που αποφοιτούν από αυτό. Γι' αυτό το λόγο έγινε από όλους συντονισμένη προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το σχολείο εξακολουθεί να είναι πρωτοπόρο στο πλαίσιο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, όχι μόνο γιατί λειτουργεί ως Πειραματικό, ούτε γιατί μπορεί να έχει επιτυχίες στις εξετάσεις. Το ουσιαστικό είναι ότι φοιτούν σε αυτό μαθητές με ενδιαφέροντα, με γνώσεις και δεξιότητες, οι οποίοι πλάθονται από δασκάλους, που έχουν αυξημένα προσόντα. Το σημαντικότερο έργο που γίνεται σε αυτό το σχολείο δεν περιορίζεται στο στενό διδακτικό πλαίσιο. Παρά τις όποιες αντιρρήσεις για επιμέρους θέματα ένα είναι βέβαιο ότι στο σχολείο από το οποίο θα αποφοιτήσετε, γίνονται πολύ περισσότερα αναλογικά με τα μέσα και τις υποδομές που έχουμε στη διάθεσή μας.

Το Λεύκωμα εκτός από χώρος κατάθεσης αναμνήσεων προσπαθήσαμε να γίνει ο καθρέφτης που θα αντανακλά τις δραστηριότητες του σχολείου, τις δικές σας δραστηριότητες. Οι τελιοφοίτοι κάθε χρονιάς θέλουν να κλείσουν πρόχειρα σε ένα έντυπο τις συναισθηματικές καταθέσεις τους για τους συμμαθητές τους και το σχολείο τους. Θέλουν, όπως δηλώνετε και σεις, οι φετινοί τελιοφοίτοι, να βλέπουν μετά από χρόνια τις φωτογραφίες των συμμαθητών τους για να τους θυμούνται, να διαβάζουν τις αφιερώσεις τους και να αναπολούν τις ωραίες και τις άσχημες στιγμές που πέρασαν στα μαθητικά τους χρόνια. Επειδή όμως τα κριτήρια σας μετά από χρόνια θα είναι αυστηρότερα και ίσως θα σας οδηγούσαν στην απόρριψη των όσων καταθέτατε σήμερα με αυθορμητισμό και βιασύνη, επιχειρήσαμε να δημιουργήσουμε ένα έντυπο που μέσα από πραγματικά δεδομένα θα κάνει εσάς, τους αυριανούς πολίτες αυτής της χώρας, να αισθάνεστε υπερήφανοι για τα μαθητικά σας χρόνια.

Υπάρχουν κάποιοι μαθητές, λίγοι στον αριθμό, που δεν θέλησαν να συμμετάσχουν σε αυτή τη διαδικασία, δεν θέλησαν να καταχωριστεί στο Λεύκωμα η παρουσία τους. Σε αυτούς προσπάθησα να εξηγήσω όλους τους προφανείς λόγους για τους οποίους θα έπρεπε η συμμετοχή των αποφοίτων να είναι καθολική. Φαίνεται ότι δεν κατόρθωσα να τους πείσω, ίσως οι λόγοι που τους οδήγησαν σε αυτή την επιλογή να είναι σημαντικότεροι από τις δικές μου συμβουλευτικές προτροπές. Ας είναι. Η απουσία της φωτογραφίας τους ή των αφιερώσεών τους δεν θα σημαίνει απώλεια μνήμης και συναισθημάτων. Και αυτοί, όπως όλοι οι τελιοφοίτοι, θα έχουν τη θέση τους στη σκέψη και την καρδιά όλων.

Η έκδοση του Λευκώματος οφείλεται στη δική σας θέληση, για το περιεχόμενό του όμως εργάστηκαν οι καθηγητές σας και πολλοί συμμαθητές σας, ο καθένας στο μέτρο της ευθύνης του. Από τη θέση αυτή οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ προς όλους. Θα ήταν παράλειψη όμως, εάν δεν ευχαριστούσαμε ξεχωριστά εκείνους που αφιέρωσαν πολύ χρόνο από τις προσωπικές τους ασχολίες. Το Λεύκωμα σας θα υστερούσε χωρίς τη συμβολή της υποδιευθύντριας κ. Μαρίας Παπαδάκη, που αθόρυβα στάθηκε αρωγός στην επίτευξη αυτού του έργου από τα πρώτα στάδια της δημιουργίας του μέχρι και την ολοκλήρωσή του. Της οφείλουμε ένα μεγάλο "ευχαριστώ". Ευχαριστούμε επίσης το μαθητή Δημήτρη Κεραμύδα, τη μαθήτριά Φιλιά Πετσίνη και την καθηγήτριά της Πληροφορικής, κ. Ειρ. Δούτσιου για τον κόπο και το χρόνο που αφιέρωσαν ώστε να μορφοποιηθεί ηλεκτρονικά το μεγαλύτερο μέρος του υλικού.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι, εάν η χρονιά που αποφοιτήσατε ήταν για σας χρονιά αγώνα για τη βελτίωση της παιδείας στον τόπο μας, θα πρέπει να αγωνίζεστε με ειλικρίνεια και στο μέλλον, πέρα από σκοπιμότητες και μικροσυμφέροντα. Στους σημερινούς τελιοφοίτους και αυριανούς πολίτες αυτής της χώρας εύχομαι ο αγώνας τους να είναι συνεχής, δίκαιος και αποτελεσματικός προς όφελος όλων.

Ανάβρυτα, Ιούnius 2007

Ο υπεύθυνος για τη σύνταξη καθηγητής
Αντώνης Μαστραπάς
Φιλολόγος

Π Ε Ι Ρ Α Μ Α Τ Ι Κ Ο
Λ Υ Κ Ε Ι Ο
Α Ν Α Β Ρ Υ Τ Ω Ν

Λεύκωμα
2006-2007

ΕΤΗΣΙΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ
ΕΚΔΟΣΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΝΑΒΡΥΤΩΝ
Ιούνιος 2007 - Τεύχος 10